

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 11C/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816200020
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8816200020.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: J. K., Z.. XX.XX.XXXX, XXX XX Q. XX, o zaplatenie sumy 490,61 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 41,93 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 15,37 eur od 19.02.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 13,28 eur od 18.04.2013 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 13,28 eur od 19.05.2013 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Žalobca sa podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 490,61 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 15,37 eur od 19.02.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 38,07 eur od 18.04.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 18,27 eur od 19.05.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 418,90 eur od 19.06.2013 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Podanie návrhu odôvodnil tým, že dňa 20.11.2014 spoločnosť Slovak Telekom, a.s., ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol prevod pohľadávky voči žalovanému na žalobcu. Postupca uzatvoril dňa 06.10.2010 so žalovaným Zmluvu č. 1202144500 (ďalej len „Zmluva“). Predmetom Zmluvy bolo poskytovanie telekomunikačných služieb v zmysle Zákona o elektronických komunikáciách v platnom a účinnom znení. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému telekomunikačné služby, špecifikované v Zmluve za podmienok stanovených v Zmluve a vo Všeobecných podmienkach. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť za poskytnuté telekomunikačné služby cenu stanovenú v Zmluve a v Cenníku. Postupca vyúčtoval žalovanému cenu za poskytnuté telekomunikačné služby v súlade s platnými cenovými podmienkami postupcu. Postupca vystavil žalovanému Vyúčtovacie faktúry, pričom postúpil žalobcovi nasledovné pohľadávky na faktúrach č. 2747777010 na sumu 15,37 eur so splatnosťou 18.02.2013, č. 749735856 na sumu 38,07 eur so splatnosťou 17.04.2013, č. 7750702462 na sumu 18,27 eur so splatnosťou 18.05.2013, č. 5751666293 na sumu 418,90 eur so splatnosťou 18.06.2013. Žalovaný ku dňu podania návrhu neuhradil žiadnu sumu.

Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to žalobným návrhom, Zmluvou o nájme koncového zariadenia (ďalej len KZ), Zmluvou o poskytovaní služby Magio Sat, Všeobecnými podmienkami verejných služieb, Cenníkom pre poskytovanie služieb spoločnosti Slovak Telekom, a.s., faktúrou č. 2747777010, č. 0749735856, č. 7750702462, č. 5751666293, Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, Zmluvou o postúpení pohľadávok, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, pokusom o zmier, a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci stav:

Právny predchodca žalobcu so žalovaným uzavrel zmluvu o nájme koncového zariadenia (ďalej len KZ) a Zmluvu o poskytovaní služby Magio Sat dňa 06.10.2010. Na základe týchto zmlúv sa právny predchodca žalobcu zaviazal zriadiť a poskytovať žalovanému službu Magio Sat Klasik a prenajal žalovanému Magio Sat Box bez HDD.

Faktúrou č. 2747777010 zo dňa 04.02.2013 právny predchodca žalobcu vyfakturoval žalovanému za mesačné poplatky sumu 15,37 eur. Splatnosť faktúry bola do 18.02.2013.

Faktúrou č. 0749735856 zo dňa 03.04.2013 právny predchodca žalobcu vyfakturoval žalovanému za magio, prerušenie poskytovania služby pre neplatenie a zmluvnú pokutu sumu 38,07 eur. Splatnosť faktúry bola do 17.04.2013.

Faktúrou č. 7750702462 zo dňa 04.05.2013 právny predchodca žalobcu vyfakturoval žalovanému za magio, zmluvnú pokutu a ostatné sumu 18,27 eur. Splatnosť faktúry bola do 18.05.2013.

Faktúrou č. 5751666293 zo dňa 04.06.2013 pôvodný veriteľ žalovanému za jednotlivé pokuty sumu 418,90 eur. Splatnosť faktúry nastala dňa 18.06.2013.

Pohľadávka voči žalovanému bola na žalobcu postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014. Zo dodatku k zmluve vyplýva, že predmetom zmluvy o postúpení pohľadávok bola taktiež pohľadávka voči žalovanému, čím je preukázaná legitimácia žalobcu v tomto konaní.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

V zmysle § 43 ods. 5 písm. b) zákona NR SR č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Podľa § 663 Občianskeho zákonníka nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

Ako vyplýva z § 671 Občianskeho zákonníka nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania.

V zmysle § 682 Občianskeho zákonníka ak sa nájom skončí, je nájomca povinný vrátiť prenajatú vec v stave zodpovedajúcom dojednanému spôsobu užívania veci; ak sa spôsob užívania výslovne nedohodol, v stave, v akom ju prevzal, s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie.

Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že medzi účastníkmi konania bola dňa 06.10.2010 uzavretá podľa ust. § 663 a nasl. Občianskeho zákonníka Zmluva o nájme koncového zariadenia a Zmluva o poskytovaní služby Magio Sat s tým, že časť ich obsahu bola určená odkazom na všeobecné podmienky a že právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému vyššie uvedené faktúry.

Zmluvy je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu a je potrebné na ne aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvy, ktoré uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmlúv bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu.

Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Z ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka vyplýva, že za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. (§ 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

V zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách .

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy

odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Ako vyplýva z § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Žalovaný nesplnil svoj záväzok vyplývajúci mu zo zmlúv uzavretej dňa 06.10.2010 a nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby a nájomné, ktoré mu pôvodný veriteľ fakturoval jednotlivými faktúrami.

Žalovaný neuhradil faktúry za služby (č. 2747777010, č. 0749735856, č. 7750702462, č. 5751666293), ktoré mu právny predchodca žalobca poskytol.

Súd sa zaoberal nárokmi žalobca z jednotlivých faktúr.

Súd neuznal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 16,50 eur z faktúry č. 0749735856 za prerušenie poskytovania služby pre neplatenie.

Vyššie uvedenú sumu z faktúry za prerušenie poskytovania služby pre neplatenie súd nepriznal pretože ide o odmenu, ktorá nemá žiadne protiplnenie, prerušením sa neposkytujú žiadne služby a súd je tohto názoru, že by to bolo v rozpore s dobrými mravmi priznať odmenu za to, že žiadne služby žalovanému neboli poskytnuté, teda len za to, že žalobca žalovanému len prerušil využívanie služieb pri využívaní telekomunikačnej siete. Žalobca taktiež nepreukázal, že by mu za prerušenie poskytovania služby pre neplatenie vznikli nejaké reálne náklady v tejto výške.

Časťou faktúry č. 0749735856 vo výške 4,99 eur a časťou faktúry č. 7750702462 vo výške 4,99 eur si žalobca uplatnil zmluvné pokuty za nedodržanie doby splatnosti.

Zmluvné strany si môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dohodnúť zmluvnú pokutu. Strana, ktorá zmluvnú pokutu požaduje, však musí v právnom úkone, ktorým túto zmluvnú pokutu žiada, uviesť určite a zrozumiteľne za ktoré konkrétne porušenie zmluvných povinností si zmluvnú pokutu uplatňuje. V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. (nález Ústavného súdu Českej republiky z 11. novembra 2013, sp. zn. I.ÚS 3512/2011)

V danom prípade navrhovateľ nepreukázal, že by dojednanie o zmluvných pokutách v sume 9,98 eur (2 x 4,99 eur), ktoré si uplatňuje na základe vyššie uvedených faktúr bolo súčasťou listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. Navrhovateľ nepredložil listinu, z ktorej by predmetný nárok na zmluvné pokuty vyplýval. Prípadné vymedzenie v cenovom výmere, cenníku, obchodných podmienkach, prípadne na iných listinách, ktoré odporca nepodpísal, súd nemôže považovať za platné písomné dojednanie zmluvnej pokuty, ako to vyžaduje § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Na základe uvedeného preto súd túto sumu vo výške 9,98 eur z predmetných faktúr zamietol.

Ďalším nárok uplatňovaným navrhovateľom bol nárok na úhradu sumy 418,90 eur na základe faktúry č. 5751666293, ktorou boli odporcovi právny predchodcom navrhovateľa vyúčtované rôzne pokuty

(Magio Sat pokuta, pokuta za Magio Box, Pokuta za diaľkový ovládač, Pokuta za kartu, pokuta za ostatné príslušenstvo) spolu v sume 418,90 eur.

Jednou z uplatňovaných zmluvných pokút je Magio Sat pokuta vo výške 199,- eur.

Navrhovateľ si uplatňuje predmetný nárok z titulu zmluvnej pokuty, pričom sa jedná o dojednanie, ktoré bolo vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 10C/117/2014, Okresný súd Dunajská Streda sp. zn. 11C/380/2014). V predmetných rozhodnutiach bol predmetom konania mimo iného aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 199 eur v súvislosti s poskytovaním služby Magio Sat právnym predchodcom navrhovateľa spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., pričom aj keď predmetné dojednania boli naformulované odlišne od dojednania v tejto právnej veci, svojou podstatou postihovali konanie odporcov ako účastníkov v rámci poskytovanej služby Magio Sat, preto má súd za to, že sa jedná o podmienku s rovnakým významom tak ako to predpokladá ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka.

Súd poukazuje na ustanovenie § 53a ods. Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Citované ustanovenie § 53a je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok.

Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (čl. 7 ods. 1 smernice).

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov. Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 ods. 1 smernice). Citované ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku, teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011).

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú, takáto zmluvná podmienka je neplatná, jedná sa o absolútnu neplatnosť (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, naviac zákonom výslovne zakázaný a priznanie plnenie z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom, ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu. Súd je povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a to aj z takej, ktorú už skôr judikoval. Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejмый a rešpektovaný subjektmi práva, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania, je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke.

S ohľadom na vyššie uvedené mal súd za to, že nárok uplatnený navrhovateľom z titulu zmluvnej pokuty v sume 199 eur nemožno navrhovateľovi priznať, nakoľko sa jedná o nárok z absolútne neplatnej neprijateľnej podmienky určenej súdom, preto žalobu v tejto časti spolu s príslušenstvom zamietol.

Žalobca si vo faktúre č. 5751666293 uplatnil aj ďalšie zmluvné pokuty a to pokutu za: Magio Sat pokuta, pokuta za Magio Box, Pokuta za diaľkový ovládač, Pokuta za kartu, pokuta za ostatné príslušenstvo.

Čo sa týka nároku navrhovateľa na zaplatenie zmluvných pokút, navrhovateľ toto právo odvíja od zmluvy, tarify a cenníka s odkazom na Obchodné podmienky, pričom čo sa jedná zmluvy, tak táto je typovou zmluvou, ktorá je uzatváraná vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje a preto sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie a rovnako pokiaľ sa jedná tarifu či cenník, ktoré boli súčasťou zmluvy. Právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ zmluvnú pokutu s odporcom ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách ako aj v cenníku, tarife a cenovom výmere. Súd ďalej konštatuje, že navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ a odporca ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, keď v zmluve je priamo uvedené, že ju uzatváral ako fyzická osoba. Tento vzťah medzi účastníkmi na základe zmluvy vznikol v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky.

Súd pri hodnotení dojednaných zmluvných podmienok v súlade s ust. § 53 ods. 10 bral zreteľ na povahu tovaru, na ktorý zmluva bola uzavretá, keď predmetom bolo poskytovanie služieb v rámci dohodnutého programu, pričom cena za poskytované služby bola stanovená cenníkom a zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Zmluvné pokuty boli dojednané pre prípad porušenia povinnosti odporcu ako zákazníka vrátiť všetky zariadenia odovzdané mu navrhovateľom ako poskytovateľom ako aj v dôsledku ich poškodenia, odcudzenia čo straty. Súd bral na zreteľ aj okolnosti súvisiace s uzavretím predmetnej zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy, keď zmluva bola uzavretá na predtlačí spoločnosti, jednotlivé údaje boli vpísané zástupcom spoločnosti a súčasťou takto uzavretej zmluvy sa stali aj cenník, tarify a cenový výmer.

Tak ako to vyplýva z jednotlivých vyššie citovaných ustanovení predmetné zariadenia boli nevyhnutné pre poskytovanie dojednaných služieb, no neboli jej integrálnou súčasťou, boli vo vlastníctve poskytovateľa a odporcovi boli poskytnuté do dočasného užívania a nájmu, za ktorý sa odporca ako nájomca zaviazal platiť mesačne cenu nájmu.

Tu súd poukazuje na to, že žalobcovi ako vlastníkovi veci poskytuje ochranu ustanovenie § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje, najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje. Zákon v citovanom ustanovení poskytuje vlastníkovi súdnu ochranu proti tomu, kto neoprávnene zasahuje do jeho vlastníckeho práva, najmä umožňuje domáhať sa vydania veci od toho, kto ju neprávom zadržuje a to podaním žaloby na vydanie veci.

Vlastníckemu právu sa poskytuje ochrana aj prostredníctvom trestnoprávných predpisov, sú to najmä príslušné ustanovenia Trestného zákona o spáchaní, resp. naplnení skutkovej podstaty trestného činu krádeže, sprenevery, neoprávneneho používania cudzej veci alebo poškodzovania cudzej veci.

Zo žalobného návrhu pritom ani nie je zrejmé, z akých dôvodov si navrhovateľ uplatňuje proti odporcovi uvedené zmluvné pokuty, keďže v danom prípade nebolo z jeho strany preukázané, že by došlo k strate, odcudzeniu jednotlivých zariadení, či ich poškodeniu alebo že by ich odporca odmietol navrhovateľovi vydať.

Navrhovateľ ako poskytovateľ a vlastník veci, s najväčšou pravdepodobnosťou nevyužil žiadnu z uvedených foriem ochrany, keďže zo žalobného návrhu ani predložených listín nevyplýva, žeby si takéto právo uplatnil a na ochranu svojho vlastníckeho práva si zvolil dojednanie o zmluvnej pokute postihujúcej

zákazníka, čo môže navodzovať dojem, že jeho skutočným záujmom nebolo opätovne ako vlastník aj vec držať a nakladať s ňou, ale že tu bola len zvolená možnosť získania náhrady za takúto vec prostredníctvom inštitútu zmluvnej pokuty.

V ďalšom súd poukazuje na to, že dodávateľ z hľadiska času vôbec nerozlišuje, kedy ku skutočnosti zakladajúcej nárok dodávateľa na zmluvnú pokutu dôjde s tým, že zmluvná pokuta by mu patrila aj v prípade, žeby zariadenia boli síce vrátené, avšak poškodené, pričom právny predchodca navrhovateľa ako poskytovateľ naplnenie týchto podmienok, resp. vyhodnotenie takéhoto stavu nikde nekonkretizoval, preto sa možno domnievať, žeby bolo len na voľnej úvahe a posúdení navrhovateľa alebo jeho pracovníkov, či by odporcovi ako zákazníkovi takáto povinnosť vznikla. Ako už bolo uvedené vyššie ohľadom predmetných zariadení súvisiacich s poskytovaním služby Magio Sat boli odporcovi poskytnuté do nájmu, pričom Občiansky zákonník v ustanovení § 681 v prípade skončenia nájmu ukladá nájomcovi prenajatú vec vrátiť v stave zodpovedajúcom dojednanému spôsobu užívania veci a ak sa spôsob užívania nedohodol, v stave, v akom ju prevzal, s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie, no právny predchodca navrhovateľa v rámci dojednanja nájmu predmetných zariadení a s tým súvisiacich zmluvných pokút takúto skutočnosť nezohľadňoval, no napriek tomu dojednal ako jeden z predpokladov vzniku nároku na zmluvné pokuty aj poškodenie predmetného zariadenia.

Zmluvné strany si môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dohodnúť zmluvnú pokutu. Strana, ktorá zmluvnú pokutu požaduje, však musí v právnom úkone, ktorým túto zmluvnú pokutu žiada, uviesť určite a zrozumiteľne za ktoré konkrétne porušenie zmluvných povinností si zmluvnú pokutu uplatňuje. V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. (nález Ústavného súdu Českej republiky z 11. novembra 2013, sp. zn. I.ÚS 3512/2011)

Pre úplnosť, súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ešte uvádza, že v danom prípade navrhovateľ nepreukázal, že by dojednanie o zmluvných pokutách v sume bolo súčasťou listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. Uvedené vymedzenie v cenovom výmere však súd nemôže považovať za platné písomné dojednanie zmluvnej pokuty, ako to vyžaduje § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Vzhľadom na uvedené súd zamietol žalobu navrhovateľa aj v časti nároku na ostatné zmluvné pokuty v sume 219,90 eur.

Voči zvyšku súd nemal žiadne výhrady a nárok žalobcu pozostávajúci z faktúry č. 2747777010 vo výške 15,37 eur, č. 0749735856 vo výške 13,28 eur, č. 7750702462 vo výške 13,28 eur, spolu v sume 41,93 eur žalobcovi priznal tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Žalovaného zaviazal aj k zaplateniu zákonných úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 15,37 eur od 19.02.2013 (dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry č. 2747777010) až do dňa zaplatenia, zo sumy 13,28 eur od 18.04.2013 (dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry č. 0749735856) až do dňa zaplatenia, vo výške 8,50 % ročne zo sumy 13,28 eur od 19.05.2013 (dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry č. 7750702462) až do dňa zaplatenia. Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania v súlade s § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 ods. 1, ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase omeškania, pričom úroky z omeškania predstavujú výšku 8,50 % ročne resp. 8,75 % ročne.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník

v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

V danom prípade tak súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z uplatnenej sumy 490,61 eur s príslušenstvom žalobcovi bolo priznaných 41,93 eur spolu s príslušenstvom. Žalobcov úspech tak predstavoval 9,00 % a neúspech 91,00 %. Úspešnejšiemu žalovanému tak po odrátaní neúspechu žalovaného od jeho úspechu vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 82 % ($91,00 - 9,00 = 82,00$ %).

Žalovaný si však žiadne trovy konania nevyčísli a zo spisu mu ani žiadne vyplývajú a preto mu súd ani náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.